

Նաւակի մէջ իջուցին՝ երկանուի՛կն ալ
դազադին,
(Ինչպէս սովոր են ընել՝ ե՛րբ և տանին
մի մեռել,
Ձի վենտկոյ ուղիներ՝ անունն հոդի չեն
գիտեր.
Աղբիական ծոփն այստեղ կ'ապրի հրմայք
մը բիւրեղ),
Ետքը հազար մակոյկներ՝ շոգեկառքի կա-
յարան՝
Թուղարկաւոր իբր ընկեր՝ ցըռուկն ուղղել
կ'արտորան.
Եւ շոգեշարժը զանի իւր հայրենիք կը
տանի,

*
**

Սկ աբկածին ճիշտ պահուն՝ անթիւ ամ-
բոս մը զըւարթ
Գլխուն պըսակ կապած վարդ, կը հըր-
ճունեար ի թատրոն.
— Արկածիւ բոթը տըխուր՝ փոխարկեց
վարդը մըրուր,
Խաղին հանդէսը կիսատ՝ սըրտակոտոր
զուրս կ'ելնեն,
Մինչ տանուտէրը շահատ՝ կ'ազդէ՝ իւր
միտքը բեմէն.

«Յիշատակովն արկածին
Պատարագի ձօնուեցաւ
Բոլոր օգուտը զանձին.
Մոռացնէ՛ Տէր՝ թող մեր ցաւ»:

*
**

ԲԷ. 23 Մարտ.

Այսօր մէն մի հանգուցեալ «Սուրբ Բով-
հաննէս ու Պօղոս»
Եկեղեցին են զրկեր՝ ժողովուրդն ուր ծալ
ու ծալ՝
Սուրբ Պատարագը հոգոց՝ ունկնդրելու է
խոնկեր: —
Փութամ ուրեմըն ես ալ՝ «Սուրբ Ղա-
զար»էն հոն երթալ.
Աղդէն պահիկն է պատշաճ՝ երբ նաւ
կ'հասնի մեր առաջ

... — Իղձըդ սահայն մէկդի՛ թող, է՛յ
մըտազբաղ դու քերթող.
Աղօթքին ժամն հասած է, Սուրբ ըսկըսաւ,
մըտածէ՛.

Դարձի՛ր սենեակըդ՝ տըխուր, քերթող
քու բաղդըդ ողբա,
Ձի ժամերով դու ի զուր ըսպասեցիր որ
նաւ գայ՝

Եւ, (զանց ըրած տալ քու դաս),
Յուղարկաւոր վայրն երթաս:
Դարձի՛ր սենեակըդ՝ տըխուր, մարէ՛ ցա-
ւած սըրտիդ հուր.
Շոգենաւիկն իւր տեղէն ամենեկին չի՛ շար-
ժիր...

Երկամն ալ սիրտ մըսեղէն ունի այսօր
սըզալիւր:

Տըհաճ քայլերըդ դարձուր, զըրիչըդ ա՛ռ
սեւածոր.

Երկնից կապոյտն է մըրուր, — թո՛ղթն
ալ հազնի սըզաւոր:

Հարիւր երբեակ զանգակներ՝ հոգեխօսիկ
նըւագի

Բիւր լաց կ'ողբան անհամբեր... Ա՛լ մի
մընար նաւակի

Քերթող քու խուցըդ փութա, Սուրբ Ղա-
զարու կոչնակն ալ՝

Չորս ձայներու միութիւն՝ յուզուած մե-
ներգ մը կու լայ,

— Քերթող ծորէ՛ քու աւիւն...

Ապագաներն ալ անվերջ

Թող իմանան այս եղբերգ...

Մինչ իրենք ալ ապրին պերճ,
Վը՛հին կանգնած են եզերք:

Հ. ԳՐՍ. ԱՅՏԸՆԵԱՆՑ

NON OMNIS MORIAR

Այո՛ կ'արժէ տանջուիլ, յուսալ սիրելով,
Եւ ունենալ ճակատն օծուած Արեւով,
Ըլլալ՝ մաքուր և երազել մի միայն
Գեղածիժաղ ճառագայթումը զարնան:
Այո՛, կ'արժէ՛ լալով երգել մեղմագին
Անհետացած հըրապոյրները կեանքին:

Յ Ո Յ Մ Ա

Երջանկութիւնը վերտերէն կը ծընի
 Երազներու ծաղկումին պէս գեղանիւ
 Կ'արժէ՝ մենակ՝ հընչեցընել դողալով
 Դընար մը լի բերկրութեամբ ու ցաւով,
 Պաշտել Մահուան գեղեցկութիւնն անծա-

նօթ,

Ըլլալ բարի, տըղու մը պէս երազկոտ
 Եւ անշըշուկ՝ ճանչնալ արեւ փառքին,
 Լոյսի կարօտ՝ հեկեկալով տըխրագին.
 Կ'արժէ՝ սիրել, յուսալ, տանջուիլ և երգել
 Խորասուզուած Երազին մէջ անարգել,
 Եւ Արուեստին համար մեհեան մը կանգ-

նած՝

Կեանքը թողուլ ծաղիկներով պըսսակուած,
 Գարնան լըռիք վերջալոյսի մը նըման
 Ծիրանեփեմալ, խորհրդաւոր, անսահ-
 ման...

Հ Ի Ն Ի Ր Ի Կ Ո Ւ Ն

Օ՛ թեթև խումբը կոյսերուն աղբիւրին
 մօտ,

Ուր ծաղկավառ թափշին վրայ, լոյս ա-

ռաւօտ,

Աղամանգներ կը պըսպըղան ծիծաղելով,
 Օ՛ գեփիւռները միշտ օծուն բուրումներով:

Գարձն հօտերուն բըլուրներէն աթենական,
 Վերջալոյսի գեղեցկութիւն, սիրտըս այն-

քան

Գինովցած է ճու ոսկիէդ՝ որ կը մարի
 Իրբն խորունկ դաշնակութիւն մը ճընա-

րի...

Օ՛ հէքեաթներն ականակիտ աղբիւրներուն,
 Ալեքսիսմը դաշտային հեռուն, հեռուն,
 Մեզ հորիզոն իրը ովկիան մը զըմրուխ-

տի,

Օրօրեցէ՛ք հիւանդ հոգին իմ դեռատի:
 Հետըզհտէ լուռ ըստուերներ կը ծաւալին,
 Հին իրիկուն, կը զգամ բացուիլը գիշերին,
 — Երբ կը դողայ հորիզոնէն լուսածղիկ
 Կիթառներու սիրերգութիւն մը քաղցը-

րիկ...

Ո՛վ Յոյս, պատրանք երջանկութեան, իմ
 հոգիս
 Խնչո՛ւ շուտով, այսքան շուտով լըքեցիր,
 Արդեօք անոր աչքերո՞ն մէջ կը ժրպտիս
 Հըրապուրիչ դողդըղանքով լուսածիր:

Քեզմով կեանքէն կը սպասէի՝ ծաղիկներ,
 Ու ճընարէն մեղեդիներ սիրային,
 Ուր մընացիք թափանցալոյս մեղունք
 Երազներու կախարդական երամին:

Ա՛խ, այս ճամբան զըմրուխտով էր ծած-
 կըւած
 Ուր կ'երգէի զըւարթօրէն ատենօք,
 Իմ հոգիս անդունդին մէջ մըթամած,
 Ո՛վ Յոյս, նորէն պիտի ծագի՞ս դուռն ար-
 դեօք...

Տե՛ս որ արդէն կու լամ, ծարաւ ու մե-
 նակ,

Գեղեցկութեան և երազի թըրիչքին,
 Ո՛վ Յոյս, եկո՛ւր ու պարուրէ մեղմունակ
 Վարդահեղեղ ճառագայթէ մ'այս հոգին...

ԱՐՄԵՆ-ԵՐԿԱՍԹ

«Երազներ ու ճառագայթներ»
 Անտիպ

ՀԱՅՅԵՐԷՆ ՆՈՐ ԲԱՌԵՐ

ՁԵՆՈՐ ԳԼԱԿԻ ՄԷՋ

1. Դրասպակ

Բայց զօրապետն հիւսիսային... Եան-
 կարծակի աճապարեալ ի վերայ խորա-
 նացն արքայի, կտրեցին զթևան ի մի-
 մեանց. և հասեալ ի վերայ արքային,
 Խուն մի և ըմբռնեալ էին զարքայն՝ եթէ
 ոչ էր գունդ մի խուճապեալ Մեհնունեացն
 արիւր, մինչև եւ արքայ ի դրասպակ
 զօրուն հիւսիսոյ, Եւ դիմահարեալ մի-
 մեանց արքայն և զօրապետն... (Զենոր,
 տպ. Վենետիկ 1832, էջ 48):